

solution gaar ud paa, at ingen anden Ændring i Slesvigs nuværende Stilling end en Ordning efter Nationalitetsprincippet stemmer med det danske Folks Ønske, Følelse og Interesse; og at Sagen derfor bør løses efter Nationalitetsprincippet, som er godkendt af begge de krigsførende Parter — Nationalitetsprincippet, Folkenes Selvbestemmelsesret —, og at der bør tilvejebringes en saadan Løsning, at den ikke kan volde Skade i Forholdet til nogen af Siderne, hvorved ogsaa Genforeningens fremtidige Sikkerhed betrygges. Det Standpunkt, som Hr. Harboe nu i Dag fra denne Talerstol angreb, kan ikke være saa meget slemt. I hvert Fald er Hr. Harboe ganske inkompetent til at angribe det, eftersom det er hans eget gamle Standpunkt; thi det ærede Medlem af det politiske Forhandlingsudvalg, hvis Ord jeg her citerede, var Hr. Højesteretsadvokat Harboe.

Formanden: Folketingsmand Harboe har Ordet for en kort Bemærkning.

Harboe: Med Hensyn til den første af Hr. Borgbjergs Udtalelser, nemlig hvorfor man ikke væltede Ministeriet Zahle før, idet Hr. Borgbjerg er saa venlig at antyde, at det konservative Folkeparti kunde have foretaget noget i den Retning tidligere, skal jeg bemærke, at det konservative Folkeparti har ikke haft andet med Ministeriet Zahles Fald at gøre end Udsendelsen af den Udtalelse, som Partiet fremkom med den 27. Marts. Det synes, som om Hr. Borgbjerg mener, at det konservative Folkeparti har været med til Forhandlinger eller noget lignende udover dette. Det er ganske urigtigt. Formanden for det konservative Folkeparti, Hr. Piper, fik den 29. Marts Kl. 2 officielt at vide af Kongens egen Mund, at Ministeriet Zahle var faldet, men der har inden det Tidspunkt ikke været nogen som helst Forhandling, hvori nogen konservativ Politiker, i hvert Fald nogen ansvarlig konservativ Politiker, har deltaget. Vi har mange Gange forinden ønsket, at Ministeriet Zahle skulde gaa, og jeg kan forsikre Hr. Borgbjerg om, at det ogsaa har været Genstand for Overvejelse, om det kunde lade sig gøre, men disse Ønsker har altsaa ikke ført til noget Resultat før den 27. Marts. Ministeriet Zahle sad jo paa den mægtige Majoritet af 2 Stemmer i Folketinget, og med dette lille Forspand har Ministeriet, om jeg saa maa sige, kørt saa haardt, at det lille Forspand til sidst gik i Stykker.

Den Streg, som er blevet slaaet tværs over Sønderjylland, og som kaldes den Clausenske Linie, er i Virkeligheden ikke slaaet af Fredstraktaten, den er slaaet forinden, og dette er et af de Spørgsmaal, som jeg meget vil opfordre den højtærede Statsminister til at undersøge nøjere: Hvornaar og hvor er denne Linie i Virkeligheden kommet til Verden, og hvad er der blevet gjort for, at denne Linie skulde fastsættes i Fredstraktaten? ...

(**Formanden** ringer).

Harboe: Jeg erfarer, at Tiden for en kort Bemærkning er forbi. Jeg skal saaledes indskrænke mig til at sige i Anledning af, at en Udtalelse af mig i det politiske Udvalg er blevet fremdraget, at denne Udtalelse ikke foreligger i stenografisk Referat, der blev ikke taget stenografisk Referat. Dette maa ikke misforstaas, som om jeg vilde beskyldte Hr. Slengerik, der dengang tog Referaterne, for at have taget forkert Referat, men jeg vil gerne kende Sammenhængen, hvori Udtalelsen er faldet. Er den faldet saaledes, som Hr. Borgbjerg citerede, er den i Strid med det Standpunkt, som jeg har indtaget baade før og senere. Det er der ikke nogen som helst Tvivl om, og det har man heller aldrig hverken i det slesvigske eller det politiske Udvalg været i Tvivl om, idet jeg netop altid er blevet angrebet for at staa paa det modsatte Standpunkt.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg skal ikke komme ind paa Betragtninger over Folketingsvalget den 26. April, om hvilket der har været skiftet mange Ord her, jeg kan med Hensyn til Bedømmelsen deraf i alt væsentligt henholde mig til, hvad mit Partis Ordfører Hr. Jensen-Sønderup udtalte.

Derimod skal jeg besvare nogle Spørgsmaal og Henvendelser, der er rettede til mig i min Egenskab af Statsminister. Disse Henvendelser drejer sig for en væsentlig Del om Regeringens Stilling til det sønderjydske Spørgsmaal. Nu vil det jo vides, at vi staar meget nær ved en Afgørelse af Grænsespørgsmaalet, men os bekendt foreligger denne Afgørelse ikke officielt endnu. Dette paalægger mig ganske naturligt en betydelig Tilbageholdenhed i, hvad jeg herom i Dag kan udtale, men det er min Hensigt, saa vidt det er mig muligt, at give klar Besked paa, hvad Regeringen har tilstræbt. Imidlertid